

Split, 3.11.2023. god.

OPĆINSKI SUD SPLIT

21000 S P L I T

Ljubičić - Vrdoljak & Partneri
Odvjetničko društvo d.o.o.

Sukojišanska 4
21000 Split,
Hrvatska

TEL/FAX:
021 487 152
021 487 154
021 487 155

E-MAIL:
info@ljubicic-vrdoljak-partneri.hr

Trgovački sud u Splitu
MBS: 060338335
OIB: 02942315522

TEMELJNI KAPITAL:
350.000,00 kn
uplaćen u cijelosti

ČLANOVI UPRAVE:
Vinko Ljubičić
Željko Vrdoljak

OTP banka d.d.
IBAN:
HR4724070001100525705

ODVJETNICI:
Vinko Ljubičić
Željko Vrdoljak
Anamarija Ljubičić Kuzmanić
Joško Mikulić
Marko Ljubičić
Ivan Duplanić

TAJNICA:
Katica Rupčić

TUŽITELJ: ANTE GABELICA, Ulica Oca Ante Gabrića 28, Split, OIB: 68765596631,
zastupan po odvjetnicima u Odvjetničkom društvu LJUBIČIĆ – VRDOLJAK &
PARTNERI, Split Sukojišanska br. 4

TUŽENIK: ZORAN MILETIĆ, iz Splita, Nazorov prilaz 1A, OIB: 73025684607.

TUŽBA

Radi naknade štete.

Dvostruko.
Punomoć pod A/.
Prilozi.

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod posl.br. St-168/2014 od dana 08.05.2015.godine, otvoren je stečajni postupak nad društvom ADRIATIC d.d. Split, Obala kneza Branimira 8, OIB: 31076464103, MBS: 060012034, a za stečajnog upravitelja je imenovan Zoran Miletić, OIB: 73025684607, iz Splita, Nazorov prilaz 1A.

DOKAZ: Uvid u citirano rješenje, koje se je objavljeno i na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu, kao i u sudskom registru nadležnog suda. .

Na skupštini vjerovnika stečajnog dužnika Adriatic d.d. u stečaju koja je održana pri Trgovačkom sudu u Splitu dana 10. studenog 2017. vjerovnici su s potrebnom većinom glasova donijeli odluku da se umjesto dotadašnjeg stečajnog upravitelja Zorana

Miletića iz Splita za novog stečajnog upravitelja dužnika Adriatic d.d. u stečaju imenuje Ante Gabelica iz Splita, što je potvrđeno rješenjem istog suda od dana 13. studenog 2017.godine.

DOKAZ: Uvid u citirano rješenje, koje se dostavlja u prilogu.

2. Tuženik je putem svog punomoćnika dana 27.10.2023.godine na predmetni stečajni spis dostavio podnesak koji je na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu javno objavljen dana 30.10.2023.godine. U istom podnesku tuženik je javno iznio niz neistinitih navoda o tužitelju kao stečajnom upravitelju tog društva, navodeći da je tužitelj navodno "direktno oštetio stečajne vjerovnike, neuredno obavljao svoju

dužnost i dr.“, iako zna odnosno može znati da su to neistine, čime je povrijedio tužiteljevo pravo osobnosti i prouzročio mu štetu.

DOKAZ: *Uvid u podnesak Zorana Miletića koji je javno objavljen dana 30.10.2023.godine, koji se dostavlja u prilogu.*

3. Naime, u istom podnesku tuženik u više navrata javno proziva tužitelja da nije prijavio tražbinu društva Adriatic d.d. u stečaju prema trećim društvima.

Tako na str. 6. istog podneska navodi kako tužitelj kao stečajni upravitelj društva Adriatic d.d. u stečaju navodno „*nije prijavio tražbinu tog društva u stečajnim postupcima koji su vođeni u odnosu na dužnika Sapor d.o.o. (St-1080/17), Neva Kerum doo (St-82/2020), Kerum d.o.o. (St-2/13) bilo kao stečajni vjerovnik bilo kao vjerovnik stečajne mase, niti je pokrenuo adekvatne postupke, te je tako direktno oštetio stečajnu masu dužnika i stečajne vjerovnike 1. i 2. višeg isplatnog reda, na koji način je i prekršio odredbe Stečajnog zakona*“.

DOKAZ: *Kao gore.*

3. Međutim, ovakvi navodi su neistiniti, a što je Zoranu Miletiću bilo poznato, odnosno moglo mu je biti poznato i prije dostavljanja ovakvog podneska na stečajni spis.

3.a. Naime, a kako je to tužitelj naznačio i u svom izvješću o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od 23.06.2021.godine objavljenom na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-168/2014, dana 24.06.2021.g., tužitelj je kao stečajni upravitelj prijavio tražbinu društva Adriatic d.d. u stečaju prema društvu Neva Kerum d.o.o. u stečaju, OIB: 64309962487, Zrinjsko-Frankopanska 68 (s kamatama) , ali je ta tražbina prijavljena temeljem pravomoćnog rješenja nadležnog državnog tijela, konkretno pravomoćnog rješenjem Nagodbenog vijeća Fina-e, RC Zagreb, Klasa: UP-I/110/07/13-01/4435, Ur. Broj: 04-06-13-4435-50 od dana 04.12.2013.godine, i gdje je u postupku predstečajne nagodbe nad tim društvom pravomoćno utvrđena tražbina društva Adriatic d.d. u iznosu od 7.235.180,24 kuna prema istom društvu (dakle ista tražbina nije prijavljena temeljem vještava dostavljenih na spis od strane Zorana Miletića koja mu nije prihvatio niti sud a niti skupština vjerovnika i koja istim vještacima iz stečajne mase nisu niti plaćena već su isti pravomoćnim rješenjem o namirenju upućeni tužiti Zorana Miletića odnosno njegovu policu osiguranja kako je to naznačeno istim rješenjem).

Predmetna tražbina prema društvu Neva Kerum d.o.o. u stečaju je kasnije utvrđena rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj: 1 St-82/2020 od dana 01.06.2021.godine o utvrđenim tražbinama u tom stečajnom postupku, kojim je dakle utvrđena i tražbina društva Adriatic d.d. u stečaju u ukupnom iznosu od 12.027.818,13 kuna, ali kao tražbina vjerovnika 2. višeg isplatnog reda, i za čije namirenje onda niti nema sredstava u stečajnoj masi u tom istom društvu.

DOKAZ: *Uvid u izvješće tužitelja od 23.06.2021.godine koje svjedoči o prijavi tražbine koju je tužitelj u ime društva Adriatic d.d. u stečaju podnio u stečajnom postupku nad društvom Neva Kerum d.o.o. u stečaju, OIB: 64309962487 u predmetu Trgovačkog suda u Splitu broj: 1 St-82/2020, koje se dostavlja u prilogu, a koje je i javno objavljeno.*

Uvid u Rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj: 1 St-82/2020 od dana 01.06.2021.godine o utvrđenim tražbinama u tom stečajnom postupku, gdje je utvrđena i tražbina društva Adriatic d.d. u stečaju, koje se dostavlja u prilogu, a koje je i javno objavljeno.

Saslušanje tužitelja, do potrebe drugi dokazi.

Sve ovo je i javno objavljivano, pa je moglo biti vrlo dobro poznato i Zoranu Miletiću prije iznošenja ovakvih neistinitih navoda.

3.b. Nadalje, za istaknuti jest i kako ne postoji niti jedna pravomoćna i ovršna sudska odluka bilo kojeg suda na području RH-e iz koje bi se nedvojbeno moglo zaključiti o postojanju potraživanja društva Adriatic d.d. u stečaju prema društvima Kerum d.o.o. (sada u stečaju) ili Sapor d.o.o. (sada u stečaju), pa da bi temeljem takve sudske odluke tužitelj onda podnio prijavu potraživanja društva Adriatic d.d. u stečaju prema spomenutim društvima.

Pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Splitu St-1080/2017 od 11.06.2023.godine obustavljen je i zaključen stečajni postupak nad dužnikom SAPOR d.o.o. u stečaju, Split, Put Brodarice 6, OIB: 82948198557, nakon čega je isto društvo brisano iz sudskog registra.

DOKAZ: Uvid u citirano rješenje, koje se dostavlja u prilogu, a koje je i javno objavljeno.

Pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj: St-82/2020 od 04.01.2022.godine obustavljen je i zaključen stečajni postupak nad dužnikom NEVA KERUM d.o.o., OIB: 64309962487, Zrinjsko-Frankopanska 68, Split, u stečaju, nakon čega je isto društvo brisano iz sudskog registra.

DOKAZ: Uvid u citirano rješenje, koje se dostavlja u prilogu, a koje je i javno objavljeno.

Dakle, čak i u suprotnoj situaciji, sve i da postoji pravomoćna presuda (druga odluka) kojom se jasno utvrđuje kako društvo Adriatic d.d. u stečaju ima određeno novčano potraživanje prema trećim osobama (npr. prema društvu Sapor d.o.o.), takva tražbina bi u toj situaciji mogla biti prijavljena isključivo kao tražbina vjerovnika 2. višeg isplatnog reda, te ista tražbina zbog obustave postupka i zaključenja stečajnog postupka nad istim društvom (Sapor d.o.o.) ne bi niti mogla bila naplaćena, kao niti ostale utvrđene tražbine u tom stečajnom postupku.

Na isti način (kao tražbina vjerovnika 2. višeg isplatnog reda) je uostalom i utvrđena tražbina društva Adriatic d.d. u stečaju u stečajnom postupku nad društvom Neva Kerum d.o.o. u stečaju u predmetu TS Split pod posl.br. St-82/2020 kasnije (rješenjem od 01.06.2022.godine), i za čije namirenje, kao niti za namirenje drugih utvrđenih tražbina istog isplatnog reda, onda niti nema sredstava u stečajnoj masi u tom istom društvu.

Upravo zbog toga niti ne postoji bilo kakvo „oštećenje vjerovnika“ o kojima govori tuženik u svom podnesku od 27.10.2023.godine, i što je tuženiku u vrijeme pisanja tog podneska vrlo dobro poznato.

Neovisno o tome, te isključivo radi ukazivanja na nevjerodostojnost navoda i postupanja tuženika kao stečajnog upravitelja dužnika, za istaknuti jest kako u stečajnom spisu ne postoji bilo kakav dokaz iz kojeg bi proizlazilo da je Zoran Miletić u vremenskom razdoblju dok je bio stečajni upravitelj društva Adriatic d.d. u stečaju (cca.2 i pol godine), i pri tome (što je vrlo bitno) postupajući i uz suglasnost skupštine (čl. 230. SZ-a) i uz odobrenje suca (čl. 212. SZ-a) i da je pri tome osigurao novčana sredstva za vođenje takve parnice tj. vodeći računa o predvidljivim troškovima stečajne mase (čl. 157. SZ-a), u istom razdoblju tužio primjerice društvo Kerum d.o.o. (koje tada nije bilo u stečaju) sa tužbenim zahtjevom upravljenim na isplatu navodnih potraživanja o kojima sada govori, pa da bi onda tužitelj kao kasniji stečajni upravitelj temeljem takve tužbe imao osnovu prijaviti takva potraživanja prema društvu Kerum d.o.o., iako bi i u toj situaciji ona mogla biti prijavljena isključivo kao potraživanja vjerovnika 2. višeg isplatnog reda, i koja bi se, samo ukoliko bi bila priznata (utvrđena) onda namirivala razmjerno, i to kao posljednja (nakon potpunog namirenja troškova postupka, potpunog namirenja

razlučnih vjerovnika, i vjerovnika 1. višeg isplatnog reda i dr.) , a primjerice samo kod društva Kerum d.o.o. u stečaju ima preko milijardu kuna utvrđenih tražbina vjerovnika 2. višeg isplatnog reda.

Nadalje, ne postoji, niti je upisano bilo kakvo založno pravo društva Adriatic d.d. u stečaju na bilo kojoj imovini društva Kerum d.o.o. (sada u stečaju) ili društva Sapor d.o.o. (sada u stečaju), pa da bi tužitelj temeljem te činjenice podnosio prijavu potraživanja društva Adriatic d.d. u stečaju prema spomenutim društvima, odnosno propuštanjem takve prijave navodno oštetio vjerovnike o kojima govori tuženik.

DOKAZ: *Nesporno, Uvid u stečajni spis.*

3.c. Na predmetni stečajni spis, i to kao prilog uz podnesak bivših zaposlenika dužnika od dana 24.04.2023.godine, dostavljeno je i rješenje Županijskog državnog odvjetništva u Splitu, Split, Gundulićeva 29a, BROJ: KP-DO-96/2020, Split, 5. travnja 2023.godine, kojim su temeljem članka 206. stavak 1. točka 4. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152108, 76/09, 80/11, 121/11, 91112, 143/12, 56113, 145113, 152/14, 70117, 126/19, 130/20 i 80122) odbačene sve kaznene prijave Enesa Čauševića, Milana Biuka, Ante Ledenka, t. d. Rovinjske močvare i dr. bivših zaposlenika t. d. ADRIATIC d.d. u stečaju od 28. travnja 2020. i 05. srpnja 2020., 20. listopada 2020. godine i dopune kaznenih prijava od 22. srpnja 2021., 21. rujna 2022., te kaznena prijava od 10. prosinca 2022. protiv Ante Gabelice zbog kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti iz čl. 291 st. 2. i 1. Kaznenog zakona i kaznenog djela zlouporabe povjerenje u gospodarskom poslovanju iz Čl. 246 st.2. Kaznenog zakona, utaje poreza i carine iz čl. 256 st. 2. i 1. Kaznenog zakona i prouzročenja stečaja iz Čl. 249 Kaznenog zakona.

DOKAZ: *Uvid u predmetno rješenje o odbačaju kaznenih prijava doneseno od strane Županijskog državnog odvjetništva u Splitu, Split, Gundulićeva 29a, BROJ: KP-DO-96/2020, Split, 5. travnja 2023.godine, koje se dostavlja u prilogu, a koje dakle i prileži spisu.*

I iz obrazloženja predmetnog rješenja o odbačaju kaznenih prijava, razvidno je da ono što se u tužnikovom podnesku objavljenom 30.10.2023.g. tvrdi u odnosu na navodno neprijavljivanje tražbina neistina, (kao što je to primjerice i izrijekom navedeno na str.24. i dr. obrazloženja spomenutog rješenja), a koje rješenje ŽDO-a Split je objavljeno na e-oglasnoj ploči prije pisanja predmetnog podneska, pa je i tuženiku moglo biti poznato.

Iz svega navedenog razvidno je kako navodi tuženika kojima se prozva tužitelja zbog navodnog neprijavljivanja tražbina potpuno neistiniti, te su usmjereni na diskreditiranje potpuno zakonitog postupanja tužitelja kao i na obmanjivanje javnosti (primjerice bivših radnika koji nisu pravne struke) oko navedenoga.

4. Vještačenja na koja ukazuje tuženik se odnose na elaborat društva Ing Expert iz Zagreba od dana 04.12.2015.godine koje se odnosi na građevinsko vještačenje, i koje je dostavljeno na sudski spis dana 22.12.2015.godine, kao i na vještvo vještaka za financijsko knjigovodstvene poslove Vladimira Krkleca od 18.02.2016.godine, a koje je dostavljeno na stečajni spis dana 19.02.2016.godine.

Navedene vještake (Ing Expert, Vladimir Krklec) nije angažirao Trgovački sud u Splitu u predmetu nad stečajnim dužnikom Adriatic d.d. u stečaju St-168/2014 (kao što je primjerice sud angažirao vještaka Juru Malenicu koji je po nalogu suda radio procjenu vrijednosti Hotela Marjan prije njegove prodaje ili primjerice vještaka Zvonimira Rubića, geodeta), već je prednje navedene vještake osobno angažirao (odabrao) raniji stečajni upravitelj Zoran Miletić, njemu su ta vještva i dostavljena.

Upravo je raniji stečajni upravitelj sa navedenim vještacima dogovarao i cijenu koja im iz stečajne mase nikad nije plaćena (društvu Ing Ekspert d.o.o, Zagreb, prema predračunu broj 130/2019 od 6. lipnja 2019. nije plaćen iznos od 104.375,00 kuna, kao što nisu plaćeni niti troškovi sudskog vještaka za knjigovodstveno-financijske poslove Vladimira Krkleca prema računu broj 15/16 od 19. veljače 2016. u iznosu od 24.375,00 kuna).

Pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Splitu St-168/2014 od 29.09.2020.godine (str. 20. spomenutog rješenja) je naznačeno kako spomenuta vještva Ing Expert d.o.o. i Vladimira Krkleca nemaju niti izravne niti neizravne veze sa troškovima unovčenja hotela Marjan, te da spomenuti vještaci, kao i ostali vjerovnici stečajne mase (čiji troškovi iznose cca. 3 milijuna kuna), koji će eventualno ostati nenamireni, „*mogu protiv stečajnog upravitelja (misli se na tadašnjeg stečajnog upravitelja a to je bio Zoran Miletić) poduzeti odgovarajuće pravne radnje, naravno uz dokazivanje da su ispunjene sve potrebne pretpostavke za naknađivanje štete*“ (čl. 92. u svezi čl. 157. Stečajnog zakona).

DOKAZ: Uvid u pravomoćno rješenje o namirenju, koje je i javno objavljeno na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu u predmetu St-168/2014 dana 29.09.2020.godine.

S druge strane, istim rješenjem od 29.09.2020.godine je pravomoćno utvrđeno kako vještva ing. Jure Malenice (37.500,00 kuna) i ing. Zvonimira Rubića (15.000,00 kuna) a koje vještake je prethodno odabrao i imenovao Trgovački sud u Splitu, spadaju pod izravne troškove unovčenja, te su ista vještva imenovanim vještacima kasnije i plaćena iz unovčene stečajne mase.

Rezultate tih vještava (elaborat društva Ing Expert iz Zagreba od dana 04.12.2015.godine koje se odnosi na građevinsko vještačenje, i koje je dostavljeno na sudski spis dana 22.12.2015.godine, kao i na vještvo vještaka za financijsko knjigovodstvene poslove Vladimira Krkleca od 18.02.2016.godine, a koje je dostavljeno na stečajni spis dana 19.02.2016.godin) dostavljenih na spis od strane ranijeg upravitelja Zorana Miletića, nikad nije prihvatio, čak niti tada uređujući sudac Trgovačkog suda u Splitu, o čemu svjedoči okolnost iz podneska od dana 19.02.2016.godine, gdje raniji stečajni sudac Paško Bačić, nakon što je zaprimio vještvo od vještaka Krkleca zajedno sa računom, i gdje isti sudac u svom podnesku upućenom Zoranu Miletiću, doslovno navodi kako „ *budući da ovaj sud nije odredio provođenje vještačenja po navedenom vještaku, već je isto vještačenje očito zatraženo od stečajnog upravitelja, to Vam se stoga u prilogu dostavlja naprijed navedeni račun i vještvo*“

DOKAZ : Uvid u predmetni podnesak suca Paška Bačića upućen ranijem stečajnom upravitelju Zoranu Miletiću od dana 19.02.2016.g., koji se dostavlja u prilogu, i koji prileži spisu.

Nadalje, skupština vjerovnika kao drugo tijelo ovog stečajnog postupka nikada nije prihvatila rezultate tih vještava društva Ing Expert d.o.o. iz Zagreba i Vladimira Krkleca , o čemu također postoje brojni dokazi u stečajnom spisu.

Skupštinu vjerovnika društva Adriatic d.d. u stečaju čini i vjerovnik Republika Hrvatska Ministarstvo financija, zastupana po ŽDO-u Split, s utvrđenom tražbinom u iznosu od 4.264.839,40 kuna, te je za istaknuti kako niti stečajni vjerovnik RH nikad nije koristila predmetna vještva niti primjerice za podnošenje tužbi za pobijanje upisanih založnih prava (a na što je, za razliku od stečajnog upravitelja, kao stečajni vjerovnik imala pravo i bez odobrenja stečajnog suca, također u roku od 2 godine od otvaranja stečajnog postupka), a niti za bilo kakvo drugo postupanje protiv osoba koje su bile zakonski zastupnici spomenutih trgovačkih društava u vremenskim periodima na koja se odnose navedena vještva.

Stoga je potpuno neosnovano pozivanje tuženika na bilo kakva utvrđenja iz predmetnih vještva, kad njihove rezultate nitko nije prihvatio. Okolnost da ih nitko nije prihvatio jasno proizlazi i iz rješenja o odbačaju kaznenih prijava donesenog od strane Županijskog državnog odvjetništva u Splitu, Split, Gundulićeva 29a, BROJ: KP-DO-96/2020, Split, 5. travnja 2023.godine.

DOKAZ: Uvid u obrazloženje spomenutog rješenja, Uvid u cjelokupni stečajni spis.

5. U odnosu na povlačenje nezakonito podnesenih tužbi za pobijanje upisanih založnih prava koje su od strane tuženika podnesene protivno odredbama Stečajnog zakona, za istaknuti jest kako je tužitelj sudu dana 19.12.2018.godine najprije podnio obrazloženi prijedlog za sazivanjem skupštine vjerovnika, koji je i javno objavljen na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu u predmetu St-168/2014 dana 18.01.2019.godine, u kojem je detaljno obrazložio razloge zbog je od skupštine tražio suglasnost za povlačenjem navedenih tužbi, kako je to pobliže i naznačeno u podnesku od 19.12.2018.godine.

DOKAZ: Uvid u citirani podnesak od 19.12.2018.godine koji je i javno objavljen na e-oglasnoj ploči zajedno sa prilogima dana 18.01.2019.godine, i koji će po potrebi biti dostavljen na spis.

Nakon toga, na skupštini vjerovnika koja je pri Trgovačkom sudu u Splitu održana dana 13. veljače 2019.g., tužitelj je ponovio i još detaljnije obrazložio svoj prijedlog, te su vjerovnici koji čine skupštinu, između ostalih odluka, s potrebnom većinom glasova u smislu odredbi članka 38.c stavak 2. SZ-a donijeli odluke kojima se daje suglasnost tužitelju kao stečajnom upravitelju za povlačenje tužbi u parničnim postupcima koji se radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika vode kod ovog suda pod brojevima P-379/2017, P-381/2017 i P-382/2017. Protiv takve odluke, jedan od vjerovnika je, koristeći se svojim zakonskim ovlaštenjem podnio i zahtjev za ukidanjem te skupštinske odluke. Međutim, rješenjem Trgovačkog suda u Splitu od dana 21.02.2019.godine odbijen je zahtjev za ukidanjem takvih odluka donesenih većinom glasova na skupštini vjerovnika.

DOKAZ: Uvid u citirano rješenje Trgovačkog suda u Splitu u predmetu St-168/2014, objavljeno na e-oglasnoj ploči dana 21.02.2019.godine, koje se dostavlja u prilogu, do potrebe uvid u cjelokupni stečajni spis; Uvid u zapisnik sa skupštine vjerovnika od 13.02.2019.g., koji se dostavlja u prilogu.

Nakon što su se određeni vjerovnici, koristeći se svojim zakonskim pravom normiranim odredbom čl. 38. f. Stečajnog zakona žalili na predmetno rješenje Trgovačkog suda u Splitu od dana 21.02.2019.godine, njihova žalba je rješenjem Visokog trgovačkog suda RH-e pod posl.br. 27 PŽ-1834/2019-3 od dana 03.04.2019.godine odbijene kao neosnovane u cijelosti, te je i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-168/2014-570 od 21. veljače 2019.

DOKAZ : Uvid u rješenje Visokog trgovačkog suda RH-e pod posl.br. 27 PŽ- 1834/2019-3 od dana 03.04.2019.godine, koje je objavljeno na e-oglasnoj ploči dana 02.05.2019.g., koje se dostavlja u prilogu.

Dakle, povlačenju tužbi za pobijanje upisanih založnih prava tužitelj je pristupio tek po pribavljanju suglasnosti svih tijela koja su mu bila ovlaštena dati takvu suglasnost, i u postupku nakon što je taj prijedlog a kasnije i sama odluka skupštine vjerovnika prošla kroz sve moguće provjere koje normira Stečajni zakon, a što je kasnije i potvrđeno pravomoćnim sudskim odlukama nadležnih sudova! Stoga bi po logici iz tuženikovog podneska upravo te sudske odluke dovele do „oštećenja vjerovnika“ o kojima tuženik govori u istom podnesku, što je naravno apsurdno.

S druge strane, pri pokretanju spomenutih tužbi od strane tuženika kao ranijeg upravitelja u ime dužnika, postupljeno je protivno odredbama Stečajnog zakona, što proizlazi iz slijedećeg:

-tuženik je kao stečajni upravitelj bez suglasnosti skupštine i bez pravomoćne odluke stečajnog suca u ime stečajnog dužnika pokrenuo parnice za pobijanje upisanih založnih prava.

-tom prilikom je, i to dana 02.05.2017.godine, te postupajući protivno izričitoj skupštinskoj odluci od 20.04.2017.g.,(stranica 12. zapisnika sa spomenute skupštine vjerovnika) u ime stečajnog dužnika dao punomoć za sastavljanje i podnošenje takvih tužbi odvjetničkom društvu "bez da je ugovor o zastupanju odnosno način naplate odvjetničkih troškova u takvim parnicama podnio skupštini na odobrenje", što je bio dužan napraviti temeljem izričite skupštinske odluke.

DOKAZ: Uvid u str. 12. zapisnika sa sjednice skupštine vjerovnika od dana 20.04.2017.godine, koja je dostavljena na stečajni spis uz podnesak tužitelja od 10.03.2020.godine;Uvid u predmetni podnesak tužitelja i njegove priloge koji su javno objavljeni na e-oglasnoj ploči TS u Splitu St-168/2014.

Tom prigodom je punomoć dao istom onom odvjetničkom društvu koje je sastavilo izvjesna pravna mišljenja o opravdanosti podnošenja takvih tužbi, a za koja su kasnije dostavljeni dokazi (odluke VSRH-e, VTSRH-e i dr.), iz kojih je razvidno da je su ta mišljenja bila potpuno neosnovana u odnosu na pokretanje tužbe protiv društva Adria Resorts d.o.o. (a jedino su se tražbine tog društva samo djelomično i namirene u predmetnom stečajnom postupku).

DOKAZ: Uvid u punomoć od 02.05.2017.godine koju je protivno skupštinskim odlukama potpisao raniji stečajni upravitelj, Uvid u podnesak društva Adria Resorts d.o.o., od 12.02.2019.godine, u prilogu kojeg su dostavljeni spomenuti dokazi o pravnoj neosnovanosti takve tužbe, koja je dostavljena uz podnesak ovdje iskazanog tužitelja kao stečajnog upravitelja od 10.03.2020.godine, koja dokumentacija je javno objavljena na e-oglasnoj ploči TS u Splitu St-168/2014.

Svojom odlukom Visoki Trgovački sud Republike Hrvatske broj PŽ-3456/2017-2 od 7. lipnja 2017. godine, je ukinuo i to bez potrebe vraćanja na ponovni postupak rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-168/2014 od 2. svibnja 2017. godine doneseno po ranijem uređujućem sucu, i koja odluka VTSRH-e je zapravo predstavljala pravni temelj za povlačenje tako podnesenih tužbi. Tužitelj ih nije povukao samovlasno, odobrenje za povlačenje tih tužbi su dali svi nadležni sudovi RH-e, pa bi po logici iz tuženikovog podneska upravo te sudske odluke dovele do „oštećenja vjerovnika“ o kojima on govori, što je naravno suludo.

DOKAZ: Uvid u rješenje VTSRH-e broj PŽ-3456/2017-2 od 7. lipnja 2017. godine, koje se dostavlja u prilogu.

U odnosu na pokrenutu tužbu radi pobijanja upisane hipoteke društva Adria Resorts d.o.o., osim činjenice da je predmetna tužba pokrenuta protivno odredbama Stečajnog zakona kako je to naznačeno u stečajnom spisu, postoje dokazi (rješidbe Vrhovnog suda RH-e u predmetu Revt-45/2012 (presuda i rješenje od 12.02.2013.godine), rješidbu Visokog trgovačkog suda RH-e u predmetu PŽ 2810/2015 (presuda i rješenje od 26.04.2017.godine), rješidbu Vrhovnog suda RH-e broj Revt-65/07-2 (presuda i rješenje od 03.10.2007.godine), rješidbu Visokog Trgovačkog suda RH-e br. PŽ-4280/02 od 21.06.2005.godine, rješidbu Visokog trgovačkog suda RH-e broj PŽ-4611/06 od dana 14.04.2009.godine) iz kojih proizlazi i činjenična (meritorna) neosnovanost takve tužbe.

Obzirom na činjenicu kako su nekretnine koje u naravi predstavljale gradilište hotela Marjan rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-168/14-629 od 9. rujna 2019., dosuđene kao cjelina kupcu Adris grupa d.d., OIB: 82023167977, Obala Vladimira Nazora 1, Rovinj za iznos 324.046.698,00 kuna, što je i javno objavljeno, te da da je tražbina prvog razlučnog vjerovnika Adria Resorts d.o.o. (Adris Grupa d.d.) na dan 31.07.2019.godine iznosila 511.877.493,24 kuna, to je razvidno da unovčenjem nije

namirena u cijelosti niti tražbina prvog razlučnog vjerovnika Adria Resorts d.o.o., pa je notorno da nisu i da iz stečajne mase ne mogu biti namirivane niti tražbine ostalih razlučnih vjerovnika koje su upisane poslije tražbina društva Adria Resorts d.o.o. (primjerice niti tražbina RH-e). Osim navedenog, za vođenje takvih parnica upravo tuženik kao stečajni upravitelj koji ih je pokrenuo suprotno odredbama Stečajnog zakona, nije niti osigurao sredstva za njihovo vođenje u smislu njegovih dužnosti normiranih odredbama čl. 157. Stečajnog zakona, slijedom čega je odluka o njihovom povlačenju bila potpuno zakonita. Sve ovo je javno objavljivano, pa tako i poznato tuženiku prije pisanja ovakvog podneska.

DOKAZ: Uvid u rješenja Visokog trgovačkog suda RH-e pod posl.br. 27 PŽ- 1834/2019-3 od dana 03.04.2019.godine; Uvid u rješenje o dosudi Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-168/14-629 od 9. rujna 2019. godine; Uvid u podnesak društva Adris Grupa d.d. od 12.08.2019.godine, koja dokumentacija je sva i javno objavljena na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu u predmetu St-168/2014.

Zaključno, za istaknuti jest kako je odredbom čl.142. tada važećeg Stečajnog zakona, bilo normirano kako su osim stečajnog upravitelja, pravne radnje stečajnog dužnika ovlašteni pobijati i stečajni vjerovnici (tako i primjerice i RH kao stečajni vjerovnik, dakle bez postupanja Zorana Miletića kao stečajnog upravitelja). Isto proizlazi i iz obrazloženja spomenutog rješenja Visokog trgovačkog suda RH-e pod posl.br. 27 PŽ- 1834/2019-3 od dana 03.04.2019.godine

Dakle, svaki od stečajnih vjerovnika (dakle i bilo koji od onih vjerovnika koji ne pripadaju „većinskim vjerovnicima“ iz tuženikovog podneska) je u navedenom roku od 2 godine od dana otvaranja stečajnog postupka, bez odobrenja stečajnog suca i bez suglasnosti skupštine vjerovnika, mogao pokrenuti istu takvu parnicu, da je htio napraviti, ali nitko od vjerovnika takve tužbe u svoje ime (i o svom trošku) sam nije podnio, što dovoljno govori koliko su isti imali povjerenja u dokumentaciju na koju se i u svom podnesku od 30.10.2023.godine poziva tuženik.

Dakle, prilikom podnošenja spomenutih tužbi upravo je tuženik postupao protivno odredbama Stečajnog zakona, pa su svi navodi iz njegovog podneska od 30.10.2023.godine kojima se prozva tužitelja u očima javnosti zbog povlačenja predmetnih tužbi potpuno neistiniti, te su usmjereni na diskreditiranje potpuno zakonitog postupanja tužitelja kao i na obmanjivanje javnosti (primjerice dijela bivših radnika koji nisu pravne struke) oko svega navedenoga.

6.a. Nikakve tužbe stečajni upravitelj nije ovlašten samovlasno pokretati ili voditi protiv bilo koga iz slijedećih razloga:

-jer je za podnošenje bilo kakve tužbe potrebna i suglasnost skupštine (čl. 230. SZ-a) i odobrenje suca (čl. 212. SZ-a);

-jer je prije pokretanja parnica (nastavljanja parnica) stečajni upravitelj dužan voditi računa o predvidljivim troškovima stečajne mase (čl. 157. SZ-a) , konkretno o očekivanim sudskim troškovima povodom vođenja takvih postupaka u slučaju gubitka parnica (koji se u pravilu mjere u stotinama tisuća eura), u protivnom izlaže opasnosti da vjerovnici stečajne mase traže naknadu tih troškova upravo od njega i to zbog njegovog ne postupanja po pravilima iz spomenutih zakonskih odredbi.

Na takav stav, osim citirane zakonske odredbe čl. 157. SZ-a jasno upućuje i sudska praksa, primjerice odluka VTSRH-e posl.br. PŽ4876/04-3 od dana 27.07.2006.g., u kojoj je, između ostalog navedeno i slijedeće:

„... jer ne samo da stečajni upravitelj treba brinuti o podmirenju dospjelih obveza stečajne mase, te izdvojiti ne samo onaj iznos koji bi vjerovnici dobili da njihova tražbina nije osporena, već treba voditi računa o podmirenju predvidivih obveza stečajne mase, dakle, i onih obveza koje će u budućnosti

nastati, a troškovi parničnog postupka koji su određeni (za sada) nepravomoćnom sudskom odlukom u korist stečajnog vjerovnika....., su zasigurno predvidiva obveza stečajne mase“

DOKAZ: Uvid u odluku VTSRH-e posl.br. PŽ4876/04-3 od dana 27.07.2006.g., koja se dostavlja u prilogu.

6.b. Nadalje, prema odredbama ranijeg Stečajnog zakona (isto vrijedi i danas) stečajni upravitelj kao zakonski zastupnik stečajnog dužnika nema dužnost vođenja parničnih postupaka radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika. Isti ima „samo“ mogućnost podnošenja takvih tužbi (vođenja takvih postupaka) i to uz prethodno zadovoljenje gore navedenih zakonskih pretpostavki, a koje pretpostavke kod tužbi radi pobijanja upisanih založnih prava a koje je pokrenuo tuženik, nisu bile ispunjene, što je vidljivo i iz predmetnog ukidnog rješenja Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-3456/2017-2 od 7. lipnja 2017. godine, koje se dostavlja u prilogu.

DOKAZ: Uvid u rješenje; Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-3456/2017-2 od 7. lipnja 2017. godine, koje se dostavlja u prilogu Uvid u rješenje o namirenju (str.20), koje je javno objavljeno na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu St-168/2014 dana 29.09.2020.godine.

Sve ovo je također naznačeno i u obrazloženju spomenutog Rješenja o odbačaju kaznenih prijava od dana 05.04.2023.godine (na str. 18. i 19. obrazloženja tog rješenja), koje je i javno objavljeno na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu u predmetu pod posl.br. St-168/2014, te je i tuženiku kao stečajnom upravitelju moglo biti vrlo dobro poznato prije objave spornog podneska.

DOKAZ: Uvid u str.18. i 19. obrazloženja rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Splitu, Split, Gundulićeva 29a, BROJ: KP-DO-96/2020, Split, 5. travnja 2023.godine o odbačaju podnesenih prijava protiv tužitelja, koje se dostavlja u prilogu.

6.c. Ukoliko tuženik smatra da iz vještava koja je on dostavio na spis proizlazi da su određene osobe počinile kazneno djelo (a nesporno je da se radi o razdoblju prije otvaranja stečajnog postupka), tada je isti mogao podnijeti kaznenu prijavu nadležnom državnom odvjetništvu, te zastupati vjerodostojnost sadržaja takvih prijava i pred tijelima kaznenog progona (i u odnosu na osobe koje prijavljuje). Sve navedeno je također vrlo dobro poznato tuženiku, jer je na isto višekratno ukazivao tužitelj tijekom stečajnog postupka.

DOKAZ: Uvid u stečajni spis.

Osim toga skupštinu vjerovnika društva Adriatic d.d. u stečaju čini i vjerovnik Republika Hrvatska Ministarstvo financija zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu, s utvrđenom tražbinom u iznosu od 4.264.839,40 kuna, te i ona kao vjerovnik nesporno ima saznanja o određenim „nelogičnostima“ prema terminologiji iz tuženikovog podneska od 27.10.2023.godine, te je sukladno zakonskim normama ovlaštena i sama postupati sa takvim informacijama. No to je druga vrsta postupka, za koju nije nadležan stečajni sud.

DOKAZ: Kao gore.

6.d. Nije točno da je Porezno rješenje od 30.11.2021.godine, a kojim su poreznom obvezniku Adriatic d.d. u stečaju za 2015. i 2016.godinu utvrđeni manje obračunati porezi i doprinosi za mirovinsko i zdravstveno osiguranje i kao i manje obračunati porez na dohodak u ukupnom iznosu od 45.524,83 kuna za vrijeme dok je upravitelj bio tuženik, doneseno isključivo po prijedlogu tužitelja na način kako to u istom podnesku od 27.10.2023.g. prezentira tuženik, već je isto doneseno na temelju činjenice da je Porezna uprava „zaprimila dana 11.11.2021.godine dopis Županijskog državnog odvjetništva

dostavljenog ispostavi Porezne uprave s priložima koja se odnose na utvrđenja u stečajnom postupku...". Također, u obrazloženju istog rješenja jasno je naznačeno tko obračunava i uplaćuje predujam poreza na dohodak od drugog dohotka (to nisu radnici), i dr., što sve opet govori o nevjerodostojnosti tuženikovih navoda, a što je i iz sadržaja rješenja također moglo biti poznato tuženiku prije objave ovog podneska.

DOKAZ: *Uvid u Porezno rješenje od 30.11.2023.godine, koje i javno objavljivano.*

7. U tužnikovom podnesku od 27.10.2023.g. javno je objavljen niz neistinitih informacija i običnih insinuacija o tužitelju kao stečajnom upravitelju koje objektivno vrijeđaju njegov ugled, čast, dostojanstvo, za koje tuženik zna odnosno mora znati da su neistinite. Dakle, povrijeđeno je tužiteljevo pravo osobnosti i to po osnovi 1098. i čl. 1100. i dr. ZOO-a, pa je tuženik u obvezi je tužitelju platiti štetu koju isti trpi. Imajući u vidu zaštitni objekt, stupanj ugroze, činjenicu da se radi o stečajnom postupku koji je i medijski praćen, da se informacije javno objavljuju na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu, ukazuje se primjerenim priznati tužitelju satisfakciju u iznosu od 10.000 EUR-a.

Ovo je knjiški primjer gdje se namjerno neistinito prikazuje postupanje tužitelja u predmetnom stečajnom postupku iako je zakonitost njegovog postupanja potvrđena odlukama svih nadležnih sudova, pa se dosuđivanje pravične novčane naknade u konkretnom slučaju ukazuje posve opravdanim.

DOKAZ: *Saslušanje tužitelja, medicinsko vještačenje, po potrebi drugi dokazi.*

Radi svega navedenog traži se od suda da nakon provedenog postupka bude donijeta slijedeća:

P R E S U D A

1. Dužan je tuženik u roku od 15 dana isplatiti tužitelju iznos od 10.000 Eura, sa zateznom kamatom po stopi u skladu sa čl. 29. st. 2. ZOO-a, počevši od dana podnošenja ove tužbe pa do isplate.

2. Dužan je tuženik u roku od 15 dana naknaditi tužitelju parnični trošak, sve sa zateznom kamatom po stopi i u skladu sa zakonom, počevši od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

POPIS TROŠKA: Pristojba – po nalogu suda, sastav 300,00 Eura + 25% PDV-a.